

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Asan/22/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200071
Dátum vydania rozhodnutia: 24.03.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Benczová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2018200071.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Pavla Nad'a a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľa): Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX/XX, XXX XX N., zast.: JUDr. Marián Jusko, advokát, so sídlom Račí potok 3, 040 01 Košice, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave, odbor poriadkovej polície, Starohájska 3, 917 10 Trnava, o správnej žalobe vo veciach správneho trestania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-TT-9-003/2017-PK zo dňa 18. decembra 2017, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/27/2018-190 zo dňa 03. apríla 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledok administratívneho konania

1. Disciplinárnym rozkazom riaditeľa obvodného oddelenia Policajného zboru Trnava, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave Krajského riaditeľstva PZ v Trnave č. 4 zo dňa 09.10.2017 (ďalej len „disciplinárny rozkaz“) bolo žalobcovi uložené disciplinárne opatrenie - písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon o štátnej službe“), ktorého sa žalobca dopustil zavineným porušením povinnosti ustanovenej podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe tým, že ako policajt, stálu službu vykonával v čiernom tričku, bez hodnotného označenia a menovky podľa čl. 17 ods. 1, čl. 19 ods. 1, ods. 2, ods. 8 písm. c/ Nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky č. 39/2009 o pravidlách nosenia služobnej rovnošaty Policajného zboru, rovnošaty hudby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a rovnošaty letca v znení neskorších predpisov (ďalej len

„nariadenie ministra vnútra SR č. 39/2009“) a pri vstupe nadriadeného do miestnosti nepodal hlásenie, čím konal v rozpore s čl. 4 ods. 5 Nariadenia ministra vnútra č. 86/1997 o pravidlách služobnej zdvorilosti v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej aj „nariadenie ministra vnútra SR č. 86/1997“).

2. Žalobca na začatie disciplinárneho konania zareagoval písomným podaním, v ktorom uviedol, že dôvodom, pre ktorý nemal na sebe oblečenú polokošeľu bola skutočnosť, že sa ušpinil pri preberaní zbraní a keďže nechcel stálu službu vykonávať v zašpinenej košeli, prezliekol sa do trička. Podľa jeho vyjadrenia ostatné zelené polokošeľe mal doma pripravené na vyčistenie. Vo vzťahu k druhému bodu porušenia povinnosti pozdraviť a podať hlásenie argumentoval skutočnosťou, že v danom dni bola v priestoroch stálej služby vyššia fluktuácia osôb a jeho pozornosť bola zameraná na úkony spojené s preberaním a evidenciou zbraní, pričom si nevšimol vstup nadriadeného do miestnosti.

3. Riaditeľ obvodného oddelenia Policajného zboru Trnava, odboru poriadkovej polície Okresného riaditeľstva PZ v Trnave Krajského riaditeľstva PZ v Trnave (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) v odôvodnení disciplinárneho rozkazu uviedol, že na podklade zápisu v knihe kontrol zo dňa 19.8.2017 bolo zistené zástupcom riaditeľa OR PZ v Trnave pplk. S. Z. E., že počas kontroly dňa 19.08.2017 v čase o 22.30 hod. nebol ppráp. Z. D. ustrojený, nemal menovku, hodnostné označenie a oblečené mal na sebe čierne tričko, pri vstupe do miestnosti nadriadenému nepodal hlásenie.

4. Na žalobcovo odvolanie rozhodnutím č. ORPZ-TT-9-003/2017-PK zo dňa 18.12.2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný postupom podľa § 243 ods. 4 zákona o štátnej službe zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu. Vo vzťahu k námietke o zostave služobnej rovnošaty žalovaný zastával názor, že žalobca neprihliadol na to, že o zložení rovnošaty musí policajt rozhodnúť v súlade s nariadením ministra vnútra SR č. 39/2009 a vyhláškou MV SR č. 151/2009 Z. z. o podrobnostiach o služobnej rovnošate PZ a jej vyobrazení v znení neskorších predpisov. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na ustanovenia čl. 19 od. 8 písm. b) nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009, v zmysle ktorých si policajt vzhľadom na klimatické podmienky môže odložiť určité súčasti služobnej rovnošaty a namiesto nich nosí súčasť rovnošaty vyplývajúce z čl. 19 ods. 8 písm. c) nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009.

5. Podľa názoru žalovaného z nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 vyplýva, ktoré výstrojné súčiastky musí mať policajt ako vrchnú časť oblečenia a ak si ho odloží, akou výstrojnou súčiastkou ju musí nahradiť, pričom špecifikuje dostatočný počet výstrojných súčiastok na to určených. V tomto kontexte poukazuju na čl. 19 ods. 9 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 uviedol, že, ak policajt nosí pod košeľou s dlhými rukávami vzor 98, alebo pod košeľou s krátkymi rukávami vzor 98 tielko, tričko, termotričko, nesmie byť viditeľné vo výstrihu košele a namiesto bundy vzor 07 môže policajt nosiť košeľu s krátkymi rukávami vzor 98, košeľu bielu s krátkymi rukávami vzor 98, košeľu s dlhými rukávami vzor 98, košeľu bielu s dlhými rukávami vzor 98, polokošeľu s krátkymi rukávami zelenú s nápisom „POLÍCIA“, polokošeľu s krátkymi rukávami čiernu s nápisom polícia, alebo polokošeľu s krátkymi rukávami bielu s nápisom polícia, zasunuté do nohavíc vzor 07.

6. Vo vzťahu k zašpineniu pri výkone služby žalovaný poukazoval na skutočnosť, že ak pri výkone štátnej služby môže dôjsť k zvýšenému znečisteniu služobnej rovnošaty, môže policajt nosiť služobnú rovnošatu poľnú vzor 85 alebo služobnú rovnošatu poľnú vzor 97. V tejto súvislosti žalovaný uviedol, že žalobca neuviedol k akému znečisteniu uniformy došlo a v akom rozsahu, a či sa zašpinil mimoriadne alebo k tejto skutočnosti dochádza pravidelne. Žalovaný bol však presvedčený, že v zmysle usmernenia Prezídia PZ evidovaného pod spisovou značkou PPZ-OPP-625-013/2015 mal žalobca mať pri vykonávaní administratívnych prác oblečenú služobnú rovnošatu vzor 98, a nie vzor 07, ktorú mal oblečenú a súčasť služobnej rovnošaty vyplývajúce z čl. 17 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009.

7. Vo vzťahu k ostatnej námietke týkajúcej sa nesprávnej kvalifikácie konania žalobcu vo vzťahu k nadriadeným o pravidlách služobnej zdvorilosti žalovaný poukazoval na čl. 4 ods. 6 nariadenia ministra

vnútra SR č. 86/1997, upravujúce zdvorilostné správanie policajta pri vstupe nadriadeného do miestnosti. Žalovaný záverom konštatoval, že žalobca si mylí pojmy zhromaždenie a verejne, keď uvádza, že o zhromaždenie pôjde vtedy, ak sú na jednom mieste prítomní aspoň traja policajti. Od uvedeného chybne konštrukcie sa podľa názoru žalovaného ďalej odvíja ďalšia argumentácia žalobcu.

II.

Konanie na krajskom súde

8. Žalobca proti rozhodnutiu žalovaného brojil včas podanou žalobou na Krajskom súde v Trnave (ďalej len „krajský súd“), ktorou sa domáhal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného aj prvostupňové rozhodnutie.

9. Krajský súd rozsudkom č. k. 20S/27/2018-190 zo dňa 3. apríla 2019 (ďalej len „rozsudok“) žalobu postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) ako nedôvodnú zamietol, pretože nezistil také namietané nedostatky, ktoré by odôvodňovali zrušenie preskúmaných rozhodnutí.

10. Krajský súd skonštatoval, že argumentácia žalobcu ohľadne dôvodov, pre ktoré nebol v inkriminovanom čase riadne ustrojený v predpísanej služobnej uniforme vzor 98 zelená, nemajú právnu relevanciu vo vzťahu k jeho deliktuálnej zodpovednosti. Nadriadený bol podľa mienky krajského súdu povinný vyvodiť voči žalobcovi dôsledky z porušenia služobnej disciplíny. Ani skutočnosť, že sa žalobca na pokyn nadriadeného prezliekol do predpísanej služobnej uniformy, zapožičanej od kolegu nebolo podľa názoru krajského súdu možné vyhodnotiť ako liberačný dôvod. Podľa názoru krajského súdu bolo povinnosťou žalobcu zabezpečiť si do výkonu stálej služby pre prípad potreby rezervnú, internými predpismi stanovenú súčasť služobnej rovnosaty.

11. Vo vzťahu k žalobnej námietke týkajúcej sa pravidiel služobnej zdvorilosti považoval krajský súd za potrebné predostrieť, že dodržiavanie pravidiel služobnej zdvorilosti patrí medzi základné povinnosti policajta pri výkone štátnej služby. S prihliadnutím na zodpovednosť a zákonné povinnosti služobne nadriadených policajtov má podľa mienky krajského súdu podrobná úprava povinnosti policajta vykonávajúceho štátnu službu pozdraviť a podať hlásenie nadriadenému pri jeho príchode do miestnosti opodstatnenie pretože povaha výkonu stálej služby I. typu si vyžaduje, aby službukonajúci policajt pri vstupe nadriadeného do miestnosti pozdravil, predstavil sa s uvedením svojej hodnosti, priezviska a jeho služobného zaradenia a podal nadriadenému hlásenie o doterajšom priebehu výkonu služby. Uvedený postup podľa názoru krajského súdu policajt v stálej službe voči nadriadenému bez výnimky aplikuje aj pri výkone činností stálej služby, v rámci ktorých policajt zabezpečuje riadne vedenie evidencie vydania, prevzatia a vrátenia spoločne uložených zbraní a technických prostriedkov určených pre výkon služby. Výkon uvedenej činnosti v služobnej miestnosti stálej služby nemožno podľa mienky krajského súdu podriaďovať pod demonštratívny výpočet činností, počas ktorých policajt nie je povinný zdraviť (čl. 4 ods. 8 nariadenia ministra vnútra SR č. 86/1997). Krajský súd konštatoval, že neobstoja tvrdenia žalobcu, že pre náročnosť a zvýšenú zodpovednosť referenta stálej služby pri výkone pracovných činností s výstrojom a výzbrojou, vyžadujúcou si absolútne sústredenie, ako aj pre väčší počet policajtov nachádzajúcich sa v miestnosti, nemohol žalobca včas zaregistrovať prítomnosť nadriadeného. Krajský súd bol toho názoru, že je povinnosťou službukonajúceho policajta, aby v služobnej miestnosti stálej služby reguloval počet policajtov odovzdávajúcich zbraň po ukončení výkonu služby v bezpečnostných opatreniach, ako aj organizoval postup pri odovzdávaní zbraní tak, aby mal pri výkone činnosti spojenej s preberaním zbraní prehľad o dianí v služobnej miestnosti a mohol tak predpísaným spôsobom reagovať na príchod nadriadeného do miestnosti. Na základe uvedených skutočností krajský súd ustálil záver, že žalobcom uvádzané okolnosti skôr nasvedčujú tomu, že si žalobca riadne neplnil povinnosti pri výkone činnosti v rámci stálej služby, pretože práve pre nedostatočné zorganizovanie priebehu odovzdávania zbraní nemal prehľad o dianí v služobnej miestnosti, čo je podľa názoru krajského súdu neprípustné vzhľadom na službu, do ktorej bol velený a ktorou bol poverený.

12. Ani s námietkou ohľadne počtu policajtov v miestnosti sa krajský súd nestotožnil. Žalobca sa podľa

názoru krajského súdu mylí, ak aplikáciu ustanovenia čl. 4 ods. 7 citovaného nariadenia s použitím analógie odvodzuje len od počtu policajtov prítomných v služobnej miestnosti. Počet osôb je podľa mienky krajského súdu definičným znakom napr. pojmu „skupina osôb“ pre účely osobitných zákonov avšak nie je jediným určujúcim kritériom pre posúdenie, či ide o zhromaždenie policajtov vo význame uvedeného slovného spojenia pre účely úpravy postupu uvítania nadriadeného velením. Uvedená skutočnosť podľa názoru krajského súdu nezavaruje službukonajúceho policajta povinnosti pozdraviť a podať hlásenie nadriadenému pri vstupe do miestnosti postupom podľa čl. 4 ods. 5 Nariadenia ministra vnútra č. 86/1997.

13. Vo vzťahu k žalobnému bodu, ktorým žalobca poukazoval na porušenie služobnej disciplíny ostatnými policajtami prítomnými v miestnosti stálej služby, ktorí boli rovnako ako žaloba ustrojení v čiernom tričku a taktiež nepodali hlásenie nadriadenému krajský súd uviedol, že postup nadriadeného pri vyvodzovaní disciplinárnej zodpovednosti voči iným policajtom, nie je predmetom súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného v prerokúvanej veci.

14. Záverom krajský súd uviedol, že pokiaľ sa žalobca domnieva, že zo strany jeho nadriadeného bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, má právo obrátiť sa na príslušné orgány.

III.

Kasačná sťažnosť žalobcu, vyjadrenie žalovaného

15. Proti rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ a h/ SSP a navrhol, aby kasačný súd zmenil napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

16. Krajskému súdu vytýkal, že aj nosením čierneho trička preukazuje príslušnosť k policajnému zboru, pretože má označenie „Polícia“.

17. Sťažovateľ sa nestotožnil ani s posúdením preberania zbraní ako administratívnej činnosti. Sťažovateľ poukazoval, že pri odovzdávaní a výdaji zbraní môže dôjsť k ohrozeniu života a zdravia a preto považoval za dôležité sústrediť sa na vykonávanú činnosť. Podstatou však podľa sťažovateľa je, že sa pri vykonávaní administratívy ušpinil a musel sa prezliecť, pričom si zobral bundu.

18. Vo vzťahu k argumentácii krajského súdu, týkajúcej sa predpokladu zvýšeného znečistenia sťažovateľ v rámci kasačných námietok uviedol, že zo žiadneho ustanovenia interných predpisov nevyplýva predpoklad znečistenia rovnošaty a preto konal v rámci vzniknutej situácie. Sťažovateľ nesúhlasil ani so záverom krajského súdu, že si mal zabezpečiť rezervnú rovnošatu, pretože podľa jeho názoru, ak neexistuje predpoklad znečistenia, nemá dôvod a povinnosť zabezpečovať si náhradnú rovnošatu. Opakovane v tejto súvislosti uviedol, že košele mal pripravené na vyčistenie doma.

19. Krajský súd podľa názoru sťažovateľa nemá predstavu o manipulácii so zbraňami a systéme preberania a výdaja zbraní, keď tvrdí, že službukonajúci policajt ma pri vstupe nadriadeného do miestnosti pozdraviť, s uvedením hodnosti, priezviska a služobného zaradenia a podať hlásenie o priebehu výkonu služby. Sťažovateľ opakovane argumentoval, že pri manipulácii so zbraňami existuje zvýšená miera nebezpečenstva a z uvedeného dôvodu nie je povinný pozdraviť v zmysle čl. 7 nariadenia ministra vnútra č. 86/1997. V tejto súvislosti nesúhlasil ani s argumentáciou krajského súdu ohľadne regulácie počtu policajtov v miestnosti, pretože podľa jeho mienky počet policajtov nemá vplyv na výkon preberania a odovzdávania zbraní a považuje za potrebné sústrediť sa na prácu.

20. Sťažovateľ záverom kasačnej sťažnosti uvádzal, že súhlasí s názorom krajského súdu v tom ohľade, že predmetom súdneho prieskumu nie je konanie iných policajtov. V kontexte vlastného disciplinárneho previnenia považoval za potrebné poukázať na rozdielnu prax v tomto ohľade. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu vedené pod sp. zn. 7Sžk/14/2017 a 5Sžk/32/2017. Krajský súd a žalovaný podľa názoru sťažovateľa vykladajú právne predpisy formálne, pričom svojimi

rozhodnutia prispievajú k šikanóznemu správaniu žalovaného pri jeho nezmyselnom trestaní.

21. Žalovaný nepovažoval kasačné body za relevantné a žiadal kasačnú sťažnosť zamietnuť. Vo vyjadrení uviedol, že sťažovateľ neuviedol žiadne iné skutočnosti, ako tie, ktoré boli predostreté v rámci disciplinárneho a odvolacieho konania. Žalovaný zastával názor, že žalobca nebol ustrojený v súlade s internými predpismi a argumentácia ohľadne zašpinenej rovnošaty je len pokus sťažovateľa zbaviť sa zodpovednosti za porušenie interných predpisov.

IV.

Právne názory kasačného súdu

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“ alebo „Najvyšší súd“) preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach sťažnostných bodov (§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c/, ods. 2, § 453 SSP), pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 2 písm. a/, § 145 ods. 2 písm. c/ SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

23. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov pripadlo kasačnému súdu posúdiť, či krajský súd postupoval správne, keď sa nestotožnil so žalobnými bodmi sťažovateľa. Krajský súd odmietol argumentáciu sťažovateľa týkajúcu sa zloženia rovnošaty pri výkone stálej služby príslušníka Policajného zboru Slovenskej republiky a nestotožnil sa interpretáciou povinností policajta vo vzťahu k povinnosti podať hlásenia a zásadám zdvorilostného správania sa.

24. Z administratívneho spisu je zrejmé, že sťažovateľovi bolo uložené písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie, ktorého uloženie žalovaný odôvodnil tým, že sťažovateľ ako policajt vykonával stálu službu v čiernom tričku, bez hodnotného označenia a menovky a pri vstupe nadriadeného do miestnosti nepozdravil a nepodal hlásenie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona o štátnej službe policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

Podľa § 48 ods. 3 písm. h) zákona o štátnej službe policajt je povinný dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 48 ods. 3 písm. e) zákona o štátnej službe policajt je povinný pri výkone štátnej služby dodržiavať pravidlá služobnej zdvorilosti a správať sa slušne k štátnym zamestnancom a v služobnom styku aj k ostatným občanom.

Podľa § 48 ods. 3 písm. l) zákona o štátnej službe policajt je povinný byť pri výkone štátnej služby ustrojený a dbať o náležitú úpravu svojho zovňajšku.

Podľa čl. 13 ods. 4 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 22/2013 o činnosti základných útvarov služby poriadkovej polície Policajného zboru v znení neskorších dodatkov, policajt vykonáva stálu službu v služobnej rovnošate, pričom je vyzbrojený pištoľou s určeným počtom nábojov. Ak to bezpečnostná situácia vyžaduje, môže riaditeľ rozhodnúť o ďalšej výzbroji alebo výstroji.

Podľa § 1 vyhlášky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 151/2009 Z. z. o podrobnostiach o služobnej rovnošate Policajného zboru a jej vyobrazení, vyhláška ustanovuje podrobnosti o služobnej rovnošate Policajného zboru (ďalej len „služobná rovnošata“) a jej vyobrazenie.

Podľa čl. 17 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 policajt na služobnej rovnošate nosí

a/ číslo identifikačné

1. kovové päťmiestne

2. vyšívané šesťmiestne alebo

3. číslo identifikačné na služobnej rovnošate poľnej vzor 85 alebo na služobnej rovnošate poľnej vzor 97, ak zakročuje pod jednotným velením podľa osobitného predpisu,

b/ znak rukávový vyšívaný so štátnym znakom Slovenskej republiky a s nápisom,

c/ menovku policajta kovovú alebo vyšívanú a
d/ označenie hodnostné kovové alebo vyšívané.

Podľa čl. 19 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 označenie hodnostné kovové sa upevňuje na navliekacie náplecníky tmavozelenej farby na

- a/ košeľu s dlhými rukávmi vzor 98,
- b/ košeľu s krátkymi rukávmi vzor 98,
- c/ košeľu bielu s dlhými rukávmi vzor 98,
- d/ košeľu bielu s krátkymi rukávmi vzor 98,
- e/ pulóver vzor 98,
- f/ blúzu vzor 98,
- g/ blúzu letnú vzor 98,
- h/ bundu krátku vzor 98,
- i/ bundu krátku letnú vzor 98,
- j/ bundu trojštvrťovú vzor 98,
- k/ bundu trojštvrťovú zimnú vzor 98.

Podľa čl. 19 ods. 2 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 označenie hodnostné vyšívané sa upevňuje pomocou suchých zipsov na

- a/ polokošeľu s krátkymi rukávmi čiernu s nápisom „POLÍCIA“,
- b/ polokošeľu s krátkymi rukávmi bielu s nápisom „POLÍCIA“,
- c/ polokošeľu s krátkymi rukávmi zelenú s nápisom „POLÍCIA“,
- d/ bundu krátku vzor 07,
- e/ bundu trojštvrťovú s odopínateľnou vložkou,
- f/ bundu trojštvrťovú pre dopravnú políciu,
- g/ termobundu,
- h/ bundu celoročnú,
- i/ bundu celoročnú reflexnú,
- j/ vestu,
- k/ bundu trojštvrťovú zimnú,
- l/ bundu trojštvrťovú zimnú reflexnú.

Podľa čl. 19 od. 8 písm. b) nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 policajt si vzhľadom na klimatické podmienky môže odložiť

1. bundu trojštvrťovú vzor 98
2. bundu trojštvrťovú zimnú vzor 98
3. bundu trojštvrťovú s odopínateľnou vložkou
4. bundu trojštvrťovú pre dopravnú políciu
5. blúzu vzor 98
6. blúzu letnú vzor 98
7. bundu krátku vzor 98
8. bundu krátku letnú vzor 98
9. bundu krátku vzor 07
10. pulóver vzor 98
11. termobundu
12. bundu celoročnú
13. bundu celoročnú reflexnú
14. vestu
15. bundu trojštvrťovú zimnú
16. bundu trojštvrťovú zimnú reflexnú,

Podľa čl. 19 ods. 8 písm. c) nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009 namiesto odložených súčastí služobnej rovnošaty uvedených v písm. b) nosiť

1. košeľu s dlhými rukávmi vzor 98
2. košeľu s krátkymi rukávmi vzor 98
3. košeľu bielu s dlhými rukávmi vzor 98
4. košeľu bielu s krátkymi rukávmi vzor 98
5. košeľu rozhalenku vzor 98

6. košeľu rozhalenku bielu vzor 98
7. polokošeľu čiernu s krátkymi rukávmi s nápisom „POLÍCIA“
8. polokošeľu bielu s krátkymi rukávmi s nápisom „POLÍCIA“
9. polokošeľu s krátkymi rukávmi zelenú s nápisom „POLÍCIA“.

Podľa čl. 19 ods. 9 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009, ak policajt nosí pod košeľou s dlhými rukávmi vzor 98, alebo pod košeľou s krátkymi rukávmi vzor 98 tielko, tričko čierne s krátkymi rukávmi, tričko čierne s dlhými rukávmi, termotričko čierne alebo termotričko biele nesmie byť viditeľné vo výstrihu košeľe.

Podľa čl. 4 ods. 5 nariadenia ministra vnútra SR č. 86/1997 policajti zdravia nadriadeného pri jeho vstupe do služobnej miestnosti tým, že povstanú.

25. V tomto kontexte sa kasačný súd stotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého sťažovateľ svojou argumentáciou nevyvrátil dôvodnosť uloženia disciplinárneho opatrenia. Ani kasačný súd nepovažuje argumentáciu sťažovateľa za dostatočnú, pretože v zmysle právnej úpravy policajti môže rozhodnúť sa o zostave služobnej rovnošaty iba v súlade s ustanoveniami osobitných predpisov a s ustanoveniami nariadenia ministra vnútra Slovenskej republiky (čl. 4 ods. 1 nariadenia ministra vnútra SR č. 39/2009). Policajtný zbor Slovenskej republiky je ozbrojený, bezpečnostný zbor Slovenskej republiky, ktorý plní úlohy na úseku verejného poriadku, bezpečnosti a boja proti kriminalite. V tomto ohľade je sťažovateľ ako príslušník policajného zboru povinný dôsledne plniť povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov služobnej prísahy, rozkazov, nariadení, príkazov a pokynov nadriadených (§ 48 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície) a stálu službu je povinný vykonávať v predpísanej rovnošate (čl. 13 ods. 4 nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 22/2013). Kasačný súd považoval za správny aj právny záver krajského súdu, že z predmetnej úpravy nosenia služobnej rovnošaty vyplýva, že policajti pri výkone stálej služby za žiadnych okolností nesmie nosiť len čierne tričko bez hodnotného označenia a menovky. V tomto smere je policajti, aj v prípade znečistenia služobnej rovnošaty, povinný rešpektovať služobné interné nariadenie o zložení rovnošaty.

26. Najvyšší súd považoval za správne aj právne závery správneho súdu ohľadne skutočnosti, že sťažovateľ po príchode nadriadeného do miestnosti nepodal hlásenie. Aj podľa názoru kasačného súdu vedenie evidencie vydania, prevzatia a vrátenia spoločne uložených zbraní a technických prostriedkov určených pre výkon služby nemožno považovať za činnosť, pri ktorej by sťažovateľ z objektívnych dôvodov nebol schopný pozdraviť nadriadeného a podať hlásenie. Koncentrácia na prácu so zbraňami je nepochybne dôležitá skutočnosť, avšak sťažovateľovi z výkonu stálej služby vyplýva celý rad ďalších povinností, ktoré je povinný rešpektovať a vykonávať ako príslušník Policajného zboru Slovenskej republiky. Kasačný súd sa nemohol stotožniť s tvrdením sťažovateľa, že regulácia počtu osôb odovzdávajúcich zbraň nemá vplyv na výkon služby a on sa musí sústrediť len na svoju prácu, pričom prioritou je bezpečnosť a nie pozdrav a iné úkony voči nadriadenému. V tejto súvislosti kasačný súd zdôrazňuje, že sťažovateľ sa mylne domnieva, že je povinný rešpektovať len tie povinnosti, ktoré on sám považuje za dôležité.

27. Kasačný súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že z obsahu administratívneho spisu je nepochybné, že sa sťažovateľ dopustil disciplinárneho previnenia tým, že porušil povinnosti vyplývajúce zo zásad služobnej zdvorilosti a zložení služobnej rovnošaty. Najvyšší súd len na doplnenie uvádza, že pokiaľ sa sťažovateľ domnieva, že sa stal obeťou nerovnakého zaobchádzania na pracovisku, môže sa obrátiť na Slovenské národné stredisko pre ľudské práva ako slovenský antidiskriminačný orgán pre posudzovanie dodržiavania zásady rovnakého zaobchádzania, alebo sa môže obrátiť na súd a domáhať sa právnej ochrany podľa noriem civilného procesného predpisu. Prieskum rozhodnutia žalovaného by však v tomto ohľade presahoval zákonný rámec súdneho prieskumu v správnom súdnictve.

28. Vo vzťahu ku kasačnej námietke, ktorou sťažovateľ poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 7Sžk/14/2017 a 5Sžk/32/2017 s tým, že na posúdenie skutku je potrebné splnenie materiálnych aj formálnych predpokladov, kasačný súd uvádza, že uvedené rozhodnutia nie sú aplikovateľné na prerokúvanú vec. Najvyšší súd vo veci vedenej pod sp. zn. 7Sžk/14/2017 konštatoval, že opomenutie

vykonania povinných administratívnych činností (nedostatočné a riadne nevyplnenie Hlásenia o službe a nevyplnenie Hlásenia o použití donucovacieho prostriedku v predznačenom formulári) môže byť hodnotené ako pochybenie pri realizácii administratívnych povinností, nie však ako porušenie povinnosti uloženej žalobcovi. Navyše v predmetnej veci bolo disciplinárne opatrenie uložené po uplynutí 30-dňovej prekluzívnej lehoty. Rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5SŽk/32/2017 sa týkalo oboznámenia sa so zmenou plánu služieb. V obidvoch predostretých veciach bolo žalobcom uložené disciplinárne opatrenie, zníženie služobného platu o 5 % na jeden, resp. tri mesiace.

29. Podľa názoru kasačného súdu i námietka sťažovateľa ohľadne nepreskúmateľnosti rozhodnutia je len vo všeobecnej rovine. Sťažovateľ bližšie nekonkretizuje dôvody, pre ktoré rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné. V tomto kontexte kasačný súd poukazuje na zhrnutie skutkového stavu (body 1 - 10 rozsudku), zhrnutie podstatných žalobných bodov (body 12 - 26 rozsudku), predostretú právnu úpravu (IV. časť napadnutého rozsudku) a podrobné právne posúdenie krajského súdu (bod 46 až 65. rozsudku). Podľa názoru kasačného súdu sa krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne vysporiadal s argumentáciou sťažovateľa a dostatočným spôsobom ozrejnil dôvody, pre ktoré považoval uložené disciplinárne opatrenie za dôvodné.

30. Na základe vyššie uvedených zistení a úvah kasačný súd nepovažuje sťažnostné body za opodstatnené a preto rozhodol podľa § 461 SSP o zamietnutí kasačnej sťažnosti.

31. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 SSP (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní mu nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 SSP.

32. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s ust. § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.